

til Ledelsen og Ordningen af disse Anstalter. Det, vi kræve, er først og fremmest et lokalt Tilsyn, det er i hvert Fald, hvad jeg har krævet. Det er sikkert vanskeligt for en enkelt Mand, navnlig naar han bor langt borte fra Anstalten, at føre et virkeligt Tilsyn med Forholdene paa saadanne Anstalter. Men hele den højtærede Justitsministers Fremgangsmaade i Debatten ikke alene i denne Sag, men i alle andre Sager, gaar ud paa at give det Udseende af, at Modparten, i dette Tilfælde jeg, har brugt de og de Udtalelser, har sagt det og det og antyd det og det, og paa Grundlag af det og det, som slet ikke eksisterer, bygger saa den højtærede Justitsminister sit Forsvar. Det er en ganske overflødig Del af den højtærede Justitsministers Foredrag, da han taler om dette.

Saa er der Sagen mod Fuldmægtig Petersen, Fuldmægtig X. — den højtærede Justitsminister erklærer, at det er ham, der har foranlediget, at denne Mands Navn ikke kom frem. Justitsministeren mener, at der ikke kan tillægges de Udsagn, der ere fremkomne imod denne Mand, nogen Betydning, og navnlig kan der ikke tillægges Kristine Jensens Udsagn nogen Betydning. Ja, det er jo Kristine Jensen, der blandt andet oplyser, at Gaardejer Ebbe Nielsen har været sjofel overfor hende. Det fremgaar af Forhørsakterne, at han, da han kommer i Forhør, maa indrømme, at han har været det. Han erklærer meget aabent, at han har maaske talt med hende om, at han vilde have Lov til at ligge paa hende. Det er en Gaardejer, der indrømmer, at han har sagt dette til hende — til en 15-aarig ung Pige. Det er Kristine Jensens Udsagn. Det viser sig da, at det er rigtigt. Der er vel i hendes Forklaring i Aarhus og i København Udtalelser, der ere uoverensstemmende, men der er langt flere, en Mængde Udtalelser, der falde fuldstændig i Traad med andre. Forholdet er jo ikke det, at der er en Række af Usandheder og Uoverensstemmelser. Det er kun enkelte Uoverensstemmelser, der er. Men hvor kan nu den højtærede Justitsminister gaa saa let hen over Fuldmægtig Petersens Forhold? Jeg vil her sige, at hans Forhold ikke er tilstrækkelig oplyst. Den Mand, der har ledet Forhørene, har ikke tilvejebragt fuld Oplysning om det. Pigerne ere ikke blevne spurgt om alt, og de ere heller ikke oplyste om alt.

Jeg skal saaledes oplyse, at det første, som Fuldmægtig Petersen har budt de

unge 11—12—13-Aars Piger, han har rejst med, naar han kom ind i Kupeen med dem, var Cigaretter. Og for 10—12 Aar siden gaar en Moder til denne Fuldmægtig Petersen og bebrejder ham, at han har budt hendes 12-aarige Datter Cigaretter i Jernbanekupeen. Hun bebrejdede ham det meget skarpt, og han har i Virkeligheden intet at sige dertil.

Men lad os holde os til, hvad der fremgaar af Forhørsakterne. Saa vil det vise sig, at det ikke alene er Kristine Jensen, der taler om, at han har været sjofel mod de paaagældende unge Piger, det er ogsaa andre. Marie Emilie Nielsen, der, saa vidt jeg ved, opholder sig paa „Hebron“ i Øjeblikket, fortæller saaledes, at hun „er bleven sendt herover af Københavns Skolekommission og blev fulgt over af en Mand ved Navn X.; denne søgte stedse at komme i Kupé alene med Komparentinden, og de vare ogsaa alene hele Vejen med Undtagelse af Strækningen mellem Fredericia og Langaa. Paa Turen har X. været nærgaaende mod Komparentinden; han sad saaledes og tog sig op i Skridtet, dog uden at knappe Benklæderne op, og tog fat om Komparentindens Laar, dog uden paa Klæderne. To Gange tog han hende op under Kjolen og følte paa hende, den ene Gang lige oppe over Knæet og den anden Gang under Knæet. Ligeledes hældede han sig nogle Gange over Komparentinden, naar hun stod og saa ud af Vinduet, og gned sig op og ned ad hende“. Bryder den højtærede Justitsminister sig slet ikke om saadanne Udsagn? Her søger Justitsministeren at reducere denne Anklage, der er rettet mod Fuldmægtig Petersen, til Nul og Niks, ingen Verdens Ting. Det bliver næsten en Uforsømmethed og Utilbørlighed, at jeg vover at drage denne Del af Sagen frem. Men hvad har den højtærede Justitsminister at sige til denne unge Pige? Er det, hun har sagt, afkræftet? Er hun ikke paalidelig? Hvis man nærer Tvivl om hendes Paalidelighed, hvorfor undersøger man hende da ikke? Der foreligger aldeles intet om, at man har søgt at drage denne unge Piges Paalidelighed i Tvivl.

Saa kommer her et andet Vidne, Hedvig Kristine Jensen. Hun „klager endvidere over en Fuldmægtig X, der fra Skoledirektionen fulgte hende over til „Hebron“; han rejste med Komparentinden om Natten; over Fyn vare de en Tid lang alene i Kupeen, men der skete ikke der noget; først efter at de paa ny i Langaa vare komne i Kupé alene, og da de vare naaede omtrent